

ва изложеніе отъ писаніа-та, кои-то писали запад-ни-те єпископи на Иллирици-те, а за да полбчатъ намѣреніе-то си, повѣдиха самодержец-атъ Константіа, да савире соборъ въ Константинополь, кой-то сѣ и събра, и бѣха само Визидинійскій єпископи педесать; и издадоха ново изложеніе за вѣрѣ-тѣ, отъ кое-то извадиха єдиносущность-тѣ, и узакониха, да сѣ именѣва сын-атъ подобанъ Отцѣ, а не єдиносущєнъ, и пратиѣ на сѣкадѣ това тѣх-но рєшеніе, сѣ тѣкова повѣленіе: кой-то сѣ не подпиши, да сѣ заточи, отъ кое-то станаѣ распри и крамови на сѣкадѣ, и подобни гоненіа на пѣр-вы-те, кои-то выдоха отъ самодержци, кои-то сѣ не кланѣха на Хрїста. Такива работы праватъ фатрїи-те, твардомысли-те и торжєствени-те чєсти, кои-то влзатъ въ цєрквѣ-тѣ, и великолѣпїа-та! Щото на сѣщїи-атъ Хрїста да сѣ слѣжи различно отъ различны; и єдна-та цєрквѣ, ко-то събра свѣт-атъ въ єдиномыслїе и любовь, да сѣ разцѣ-пи на различны части! И да господствѣкатъ страсти-те, а Хрїстосъ да стани ордїе на звѣр-ство-то на посилны те чєловѣци, а не ходатай за спасенїе-то на свѣт-атъ! Незловивый Господи!

Глава 42.

За случкы-те цєрковны, въ време-то на Івлїана самодержца, пристѣпникъ преименѣемый.

По смѣрть-тѣ Константієва, стана самодержецъ, на триста и шєстдєсать и єднѣя годинѣ по